5 Ιουνίου 2026

Μοναχός Γερόντιος Προδρομίτης (1901 – 5 Ιουνίου 1984) (Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

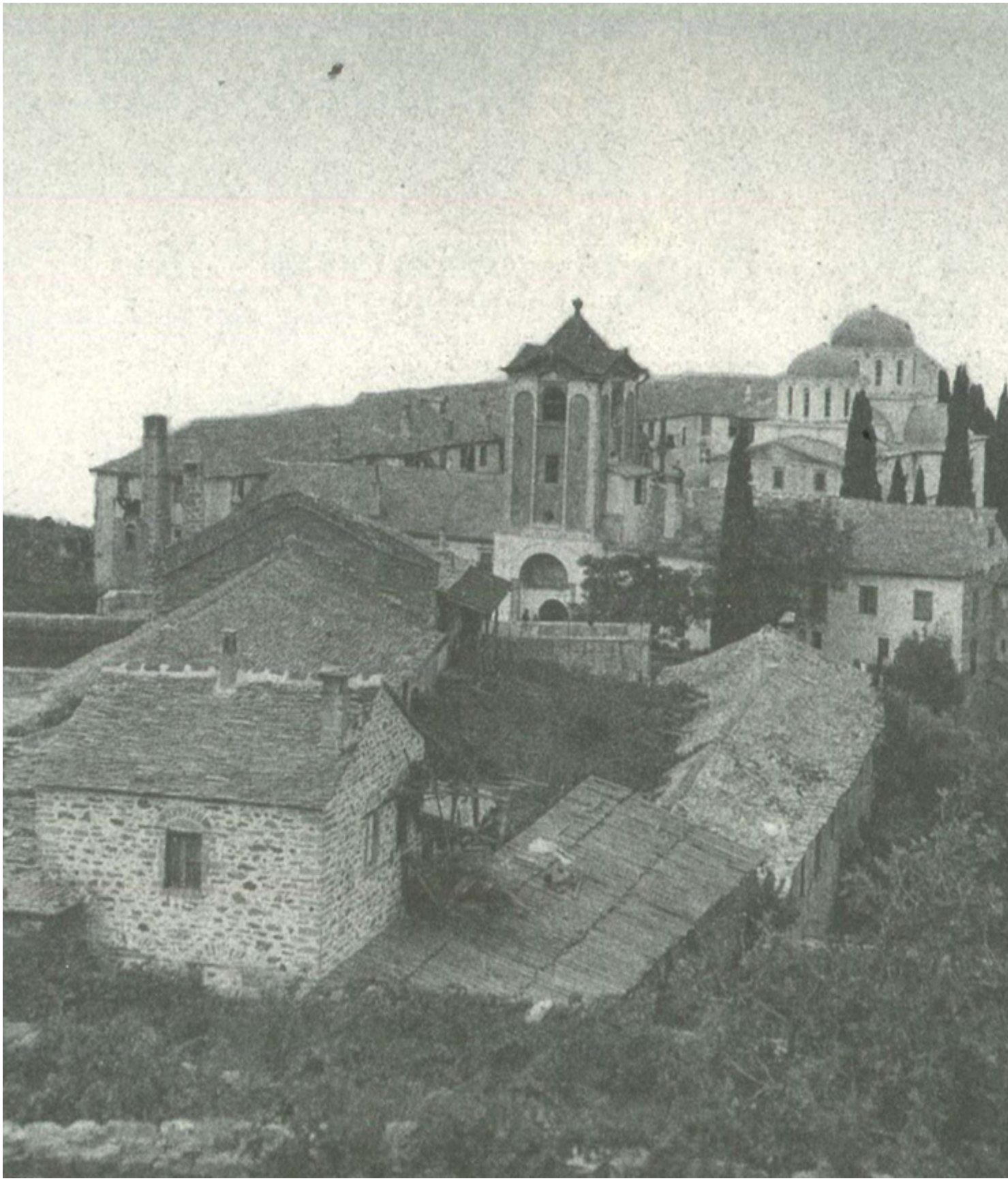

Ιερά Ρουμάνικη Σκήτη Προδρόμου

Ο κατά κόσμον Γεώργιος Μπάτσιου γεννήθηκε το έτος 1901 στο χωριό Μπάικα του νομού Φολτιτσέν της ορθόδοξης χώρας της Ρουμανίας. Νέος ήλθε στο Περιβόλι

της Παναγίας, όπου μόναζαν πολ-λοί συμπατριώτες του. Εγκαταβίωσε στο Παντοκρατορινό Κελλί του Ευαγγελισμου της Θεοτόκου της Κάτω Καψάλας. Εκεί εκάρη μοναχός το 1927 και ονομάσθηκε Γεδεών. Το επόμενο έτος προσήλθε στη ρου-μανική σκήτη του Τιμίου Προδρόμου, όπου έκάρη μεγαλόσχημος μο-ναχός και ονομάσθηκε Γερόντιος. Οι πατέρες της σκήτης διακρίνονταν για το ασκητικό τους φρόνημα, τα έργα της αρετής και της μετανοίας.

Ανάμεσά τους ξεχώριζαν ο Δίκαιος Ματθαίος, που είχε έλθει στη σκήτη από νεαράς ηλικίας και αγωνίσθηκε σκληρά για την επιβίωση της σκήτης μέσα από πολλές αντίξοες συνθήκες. Ο τυφλός Γέρον-τας Βαρθολομαίος, που έλεγε με κατάνυξη το Μεσονυκτικό και τον Εξάψαλμο καθημερινά από στήθους. Ο διάκονος Αρκάδιος, που είχε έλθει δωδεκάχρονος στη σκήτη. Είχε μεγάλη αγάπη για τις ακολουθίες. Πήγαινε με μεγάλη δυσκολία και με δύο μπαστούνια στην εκκλησία. Στην ευλάβειά του στην Παναγία και στην καρτερία στους σωματικούς του πόνους, ξεχώριζε απ’ όλους.

Ο Γέροντας Γερόντιος, παρά τα γεράματά του, αναφέρει ο π. Δαμα-σκηνός Γρηγοριάτης, έτρεχε παντού φιλότιμα και πρόθυμα να συνδρά-μει, παρότι από ένα κτύπημα είχε χωλωθεί. Ήταν κοντός και κυρτωμέ-νος. Ο Δίκαιος Πετρώνιος τον χαρακτηρίζει υπάκουο, ταπεινό, αγωνιστή. Είχε περίπου πέντε δεκαετίες στη σκήτη. Τα τελευταία είκοσι χρόνια δεν είχε βγει καθόλου από αυτή. Είχε περάσει με ζήλο από διάφορα διακονήματα της κοινοβιακής σκήτης: βουρδουνάρης, μάγειρος, φούρ-ναρης, κηπουρός και άλλα. Όταν τέλειωνε το διακόνημά του, έτρεχε να βοηθήσει τους πατέρες και σε άλλα διακονήματα. Στο κελλί του διάβα-ζε το Ψαλτήρι, το οποίο είχε πάντοτε ανοιχτό στό αναλόγιό του. Ήταν ακτήμων, απλός και χαριτωμένος. Αν κάποιος του πρόσφερε χρήματα, τα έδινε αμέσως στον Δικαίο, λέγοντας: «Πάρτα, γιατί δεν θέλω να μ’ εύρει η νύχτα με χρήματα στα χέρια μου».

Η τελευταία ημέρα της ζωής του ήταν εντυπωσιακή. Το πρωί, μετά την ακολουθία, είχε πάει να βοηθήσει στο μαγειρείο, για την προετοι-μασία του φαγητού. Κατόπιν πήγε να βοηθήσει νεότερους μοναχούς, που φόρτωναν άμμο ένα φορτηγό, για την επισκευή των κτιρίων. Όταν του είπαν να μην κουράζεται, γιατί είναι ηλικιωμένος, απάντησε: «Εγώ μετά θα πάω να ξεκουραστώ, ενώ οι πατέρες θα εργάζονται μέχρι το βράδυ...». Την ίδια ημέρα στη σκήτη θα έφτιαχναν ψωμί. Πήγε στον φούρνο να βοηθήσει στο κοσκίνισμα του αλεύρου. Ο φούρναρης του είπε να πάει και αργότερα, να βοηθήσει στη ζύμη. Όταν πήγε στο κελλί του να τον ειδοποιήσει για να έλθει, ενώ χτύπησε την πόρτα δεν απάντησε. Άνοιξε τη θύρα του κελλιού του και τον βρήκε ξαπλωμένο με το Ψαλτήρι. Νόμιζε πως αποκοιμήθηκε από την κόπωση και τον ξαναφώναξε. Ο Γέροντας Γερόντιος δεν υπάκουσε, για πρώτη και

τελευ-ταία φορά. Υπάκουσε στο ουράνιο κάλεσμα, ν’ αφήσει τα επίγεια για τα επουράνια. Αναχώρησε, για να λάβει τον μισθό των καμάτων του. Έφυγε σαν πουλάκι, δίχως καμιά προειδοποίηση, για να υπάγει στη χαρά του Κυρίου του, τον οποίο διακόνησε σε όλη του τη ζωή φιλότιμα, αντικρίζοντάς τον στα πρόσωπα των αγαπητών αδελφών του.

Ο αξιομακάριστος Γέροντας Γερόντιος Προδρομίτης αναπαύθηκε εν Κυρίω στις 5.6.1984.

Πήγες – Βιβλιογραφία

Μοναχολόγιο Ιεράς Σκήτης Τιμίου Προδρόμου Μ. Λαύρας. Διήγηση μοναχού Δα-μασκηνού Γρηγοριάτου.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων αγιορειτών του εικοστού αιώνος, τόμος Γ΄ 1984-2000, σελ. 1103-1104